

РЕШЕНИЕ

№ 1118

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1626** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по искова молба от В. Е. Г., срещу Българската народна банка, с която се предявяват следните искове: 1) обезщетение от 102 787,08 лв. за причинени имуществени вреди в резултат на бездействия по отношение на изпълнение на законови задължения на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ ; 2) Обезщетение в размер на 10 000 лв., обезщетение за неимуществени вреди болки и страдания, вследствие на отрицателни емоции и преживявания и стрес в резултат на бездействия по отношение на изпълнението на законово вменени задължения; 3) Сума в размер на 17365, 78 лв. лихва по чл.86, ал.1 от ЗЗД по отношение на иска за имуществени вреди за периода от 21.06.2014г. до датата на завеждане на иска -17.02.2016г.; 4) Сума в размер на 1689, 48 лв. лихва по чл.86, ал.1 от ЗЗД по отношение на иска за неимуществени вреди в периода от 21.06.2014г. до датата на завеждане на иска -17.02.2016г., както и 5) законната лихва върху главниците от датата на завеждане на исковете до окончателното изплащане/събиране на присъдените суми и б) заплатените от ищцата държавни такси и разноски по делото, със заплатения адвокатски хонорар за инстанцията, съгласно договор за правна защита и съдействие. Вредите се сочат вследствие на неправомерно бездействие на Българска народна банка и нейните органи да изпълнят свои задължения по ЗБНБ и ЗКИ, както и по отношение на изпълнението на задължения, произтичащи от приложимо с директен ефект право на

ЕС в областта на изплащане на гарантирани депозити, по отношение на К. АД и са допуснали на ищцата да бъдат причинени имуществени и неимуществени вреди, тъй като е в невъзможност от 20 юни 2014г. да разполага със собствените си парични средства в К. АД в размер на 102 787, 08 лв.

В съдебно заседание ищецът чрез адвокат Л. – САК, заявява уважаване претендираните искове по съображения в исковата молба и частните жалби, които били доказани по основание и размер. Претендира разноските в производството – адвокатски хонорар и ДТ. Прави възражение за прекомерност на възнаграждението на ответника.

Ответникът оспорва исковете в подробен писмен отговор, становища от с.з и писмени бележки, с пространни доводи за неоснователност и недоказаност. В съдебно заседание акцентира, че от събраните доказателства по делото се установява, че не е налице вторият елемент от фактическия състав за ангажиране отговорността на държавата съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ-претърпени вреди. Ищцата е включена към масата на несъстоятелността на К. като кредитор, ведно с всички други кредитори е започнала да получава претендираните суми в това производство. Претендира разноски, представя списък.

Прокуратурата намира исковете за неоснователни и недоказани, като споделя доводите и възраженията на процесуалния представител на ответника за неналичие на задължителния елемент от ФС на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, моли за произнасяне в посока отхвърляне на исковете.

По допустимостта на исковете се е произнесла касационната инстанция с определение № 5885/17.05.2016г. по адм.дело № 5172/2016г. на ВАС на РБ, съгласно мотивите на което на БНБ са възложени властнически правомощия от ЗБНБ и ЗКИ, а оттам и тя е административен орган при условията на втората хипотеза на §1, т.1 от ДР на АПК. Изпълнението на тези правомощия представлява административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и БНБ може да бъде ответник при условията на чл.205 от АПК по предявения иск за обезщетение за вреди от бездействие при неупражняване на административните й правомощия. В случая е от значение, че е налице интерес за ищцата да предяви иск против БНБ, по основателността на който съдът дължи произнасяне по съществуването на спора, с който е сезиран.

От фактическа страна се установява следното:

Ищцата е депозант в [фирма] (К. или Банката), което се установява от сключения на 22.01.2014г. договор за преференциален безсрочен депозит (л.15 по делото). На нейно име е открита банкова сметка в евро за съхранение на пари.

С решение № 73 от 20.06.2014г. на Управителния съвет на БНБ във връзка със спиране на плащанията към клиенти, настъпило в резултат на масирано теглене на средства и писма изх. №№ 4098 и 4099/ 20.06.2014г. на изпълнителните директори на К. на основание чл.115, ал.1 и ал.2, т.2 и 3, чл.116, ал.1 и ал.2, т.2, 3 б и 7 вр. чл.103, ал.2, т.24 от Закона за кредитните институции и чл.16, т.16 от Закона за Българската народна банка К. е поставена под специален надзор поради опасност от неплатежоспособност за срок от 3 месеца, като са назначени квестори, спряно е изпълнението на всички задължения от банката, ограничена е нейната дейност, като й е забранено да извършва всички дейности съгласно банковия й лиценз, отстранени са от длъжност членовете на Управителния и Надзорния съвет и са лишени от право на глас акционерите, притежаващи пряко или косвено повече от 10 на сто от акциите с

право на глас.

На 25.06.2014г. е възложена проверка на активите на К., извършена съвместно от [фирма], [фирма] и [фирма] за срок от 10 дни с цел да се даде оценка на състоянието и качеството на 95,4 % от кредитния и на 99,1 % от инвестиционния портфейл на К..

На 30.06.2014г. УС на БНБ приема решение да бъдат намалени лихвените проценти по депозитите на К..

На 11.07.2014г. БНБ оповестява публично резултатите от одита.

С решение № 94/ 31.07.2014г. на УС на БНБ е приет доклад за текущо състояние на К., внесен от квесторите на банката на основание чл.121 ЗКИ. Със същото решение на квесторите на банката е възложено да сключат допълнителни договори с [фирма], [фирма] и [фирма] за цялостна оценка на активите на К., която да бъде извършена в срок до 20.10.2014г., като са дадени и задължителни предписания за подготовка на кредитните досиета за целите на одиторската проверка, сключване на договор за правна помощ по прегледа на обезпеченията като част от процеса на подготовка на кредитните досиета и др.

С решение № 114/ 16.09.2014г. УС на БНБ, като взел предвид, че банката продължава да изпитва остър недостиг на ликвидност за възстановяване на банковата си дейност и за изпълнение на задълженията си към депозантите и други кредитори /към м.09.2014г. те са в размер общо на 6 227521 хил. лв./ на основание чл.115, ал.1, т.2 и ал.3 и чл.116, ал.1 вр. чл.103, ал.2, т.24 ЗКИ и чл.16, т.16 ЗБНБ е удължил до 20.11.2014г. срока, за който К. е поставена под специален надзор, като до цитираната дата се прилагат и мерките по т.2-7 от Решение № 73/ 20.06.2014г. На основание чл.107, ал.3 ЗКИ на квесторите на К. е указано най-късно до 20.10.2014г. да внесат в БНБ цялостна оценка на активите на К., извършена от трите одиторски дружества.

На 17.10.2014г. Европейският банков орган в Препоръка № ЕВА/REC/2014/02 коментира, че БНБ е нарушила правото на ЕС и дава препоръка да се гарантира достъпът на вложителите в К. до гарантираните размери.

На 20.10.2014г. квесторите на К. внасят в БНБ докладите на одитните компании, които в периода 05.08.-20.10.2014г. са извършили анализ и оценка на основни балансови позиции и издадени банкови гаранции от К.. Заключение на одиторските компании е за необходимост от обезценки на активи на К. в общ размер на 4222 млн лв.

Едновременно с назначаването на преглед на активите на БНБ, в периода 04.07.2014г.-14.10.2014г. е извършена и проверка на място от екип инспектори от управление „Б. надзор“ на БНБ, протекла на 3 етапа: първи – установяване пълнотата на кредитните досиета; втори - оценка на администрирането на кредитните досиета и трети – проследяване на паричните потоци, свързани с усвояването на средствата по тях и обслужването им; вероятната свързаност на кредитополучателите от кредитния портфейл на банката; произхода на средствата за увеличението на акционерния капитал и емисията на други капиталови инструменти, включени в капитала на институцията.

На 25.09.2014г. Европейската комисия открива процедура за нарушение срещу Република България за неправилното транспониране на член 1, параграф 3 и член 10, параграф 1 от Директива 94/19/ЕО

С решение № 133/ 21.10.2014г. на УС на БНБ са приети докладите за анализ и оценка на активите на К., извършени от трите одиторски компании. На основание чл.107, ал.3

ЗКИ на квесторите на К. е указано в срок до 31.10.2014г. да предприемат необходимите действия съгласно Международните стандарти за финансова отчетност за осчетоводяване в баланса на банката на резултатите от оценката и анализа на активите на К..

На 27.10.2014г. в Народното събрание на Република България е внесен доклад „Събитията и предприетите действия, свързани с К. АД и ТБ В. ЕАД от името на УС на БНБ, съдържащ детайлна информация за събитията и за всички предприети действия и взети решения от БНБ от 20.06.2014г. до датата на доклада.

На 04.11.2014г. в изпълнение на Решение № 133 на УС на БНБ квесторите на К. са внесли в БНБ финансови и надзорни отчети на К. към 30.09.2014г., въз основа на които УС на БНБ установява отрицателна стойност на собствения капитал на К. в размер на минус 3 745 313 хил лв, определен според Регламент /ЕС/ № 575/2013 относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, както и че банката не отговаря на капиталовите изисквания съгласно цитирания Регламент и в резултат

С Решение № 138 от 06.11.2014г. с протокол № 27 от 06.11.2014г. на УС на БНБ е отнет издаденият лиценз за банкова дейност на К..

С Решение № 61/ 18.11.2014г. Управителният съвет на ФГВБ приема проекта на тристранния договор между ФГВБ, квесторите на К. и обслужващите банки и определя 04.12.2014г. за начална дата на изплащане на гарантираните влогове в К. с отнет лиценз.

С Решение № 664/22.04.2015 г. на Софийски градски съд /СГС/ по т. д. № 7549/ 2014г. е обявена неплатежоспособността на К. с начална дата 06.11.2014г. С решение № 1443/03.07.2015 г. по т. д. № 2216/2015 г., Софийският апелативен съд е отменено Решение № 664/22.04.2015 г. на СГС в частта, относно началната дата на неплатежоспособността, като е определил за начална дата 20.06.2014 г., по съображения, че състоянието на неадекватност на собствения капитал на К. не е настъпило към момента на отразяване на коригираните стойности в изготвените от квесторите отчети към 30.09.2014 г., а е било факт преди този момент. Решенията са достъпни на интернет сайта на В..

Към датата на отнемане на лиценза на К. АД от БНБ ищцата е разполагала по посочената банкова сметка с парични средства в размер на 298 381, 96 лв.

На 04.12.2021г. от ФГВБ на ищцата като вложител на К. АД са изплатени 196 000 лв., гарантиран влог.

Съгласно приложен по делото списък по чл.66, ал.7, т.1 от Закона за банковата несъстоятелност вземането на ищцата е включено под № 1423 в размер на 103 607, 92 лв.

Ищцата твърди остатък в размер на 102 787, 08 лв. и във връзка с неговото невъзстановяване претендира вредите в настоящото производство.

По отношение на неимуществените вреди е разпитан свидетел (протокол л.263 по делото) съпругът на ищцата, който разказва, че от 20.06.2014г., когато се случили събитията, били блокирани всичките им сметки, вложили пари от продажба на семейни имоти. Ищцата получила нервни кризи, не се чувствала добре, на нервна почва се появили и други болести, като гастрити и сърцебиене. За да се справи с този стрес били й изписани от личния лекар успокоителни, посетила и кардиолог, който изписал лекарства, проведено било лечение. Здравословните проблеми се появили на третия месец от получената се ситуация, като разбрали, че не могат да разполагат с

парите си и не могат да помагат на нашите близки. За да вложат парите си в банката били избрали К. АД по препоръка на приятелка, че условията били по изгодни, лихвата по голяма, като по онова време и управителят на тази банка бил избран за banker на годината.

От правна страна съдът намира следното:

Исковете за вреди, предявени от ищцата, се основават най-вече на твърдения за неупражнен от страна на БНБ надзор над кредитната институция, в която е била вложител. Същевременно ищцата твърди неправомерно поведение на БНБ, водещо до невъзможност да ползва вложените средства след 20.06.2104г. Действително, в случая се установява бездействие на БНБ, но то е безспорно доказано само по отношение на забава при задействане на схемите за гарантиране на депозити.

Съдът като разгледа фактите по делото намира, че отговорността на БНБ в случая е за бездействие, но то се ограничава до неприлагане от страна на БНБ на разпоредбата на чл. 1, параграф 3, буква i) от Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити, изм. с Директива 2009/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (наричана за краткост в настоящото решение Директивата).

При съпоставката на приложимото към спора национално законодателство с приложимото съюзно законодателство към месец юни 2014 г., става ясно, че горещитираната разпоредба от директивата е транспонирана неточно, като отговорността за това е на националния законодател. Съгласно чл. 1, параграф 3, буква i) „„неналичен депозит“ означава депозит, който е дължим и платим, но не е бил платен от кредитна институция, съгласно правните и договорни условия, приложими към него, когато е налице едно от следните обстоятелства: i) съответните компетентни органи са установили, че по тяхно виждане съответната кредитна институция изглежда неспособна за момента, по причини, които са пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати депозита и, че не съществува близка перспектива тя да бъде в състояние да го направи; Компетентните органи установяват това колкото е възможно по-скоро и във всеки случай не по-късно от пет работни дни след като са се уверили за първи път, че дадена кредитна институция не е изплатила депозити, които са дължими и изискуеми;“.

Неточното транспониране на разпоредбата от правото на ЕС в националния ни закон към месец юни 2014 г. обаче, в конкретния случай, не освобождава от отговорност БНБ. В цитираните и ответника решения по дела С-571/16 и С-501/18, СЕС приема, че чл. 1, параграф 3, буква i) т Директивата има директен ефект и представлява правна норма, целяща предоставяне на права. Признатият директен ефект на посочената разпоредба освен, че предоставя права на частноправните субекти, налага на компетентния орган задължение, което е достатъчно точно и безусловно. Ето защо необосновано е възражението на БНБ, че не е „компетентен орган“ по смисъла на чл. 1, параграф 3 буква i) от Директивата. Дори и да се приеме, че изрично уреденото ѝ в националното ни законодателство правомощие за установяване неналичност на депозитите на кредитна институция да ѝ е възложено едва със законодателните изменения на ЗБНБ и ЗКИ през август 2015 г. (ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14.08.2015 г.), това не означава, че тя не е разполагала с него и преди тези изменения, по силата именно на приложимото вторично право на ЕС. БНБ е компетентният орган, издаващ лиценз на кредитните институции, респективно тя е компетентният орган, който следи кредитните институции да изпълняват задълженията си, основна част от

които са спрямо вложителите им и техните депозити. БНБ е и органът, който е натоварен да следи за обективното финансово състояние на кредитните институции и да отнема издадените лицензи на банките при наличие на законоустановени предпоставки. При тези предоставени й с националното законодателство правомощия БНБ е компетентният орган по смисъла на чл. 1, параграф 3, буква i) от Директива 94/19/ЕО.

Не може да се сподели и възражението на ответника по касация, че БНБ не е имала правомощието да издаде изричен акт, с който да установи неналичност на депозитите в К., тъй като националният законодател не е предвидил изрично това. Правомощието на БНБ за издаването на въпросния акт произтича от действаща съюзна разпоредба, която макар да се съдържа в директива, е с директен ефект. БНБ, в качеството си на надзорен по отношение К. орган, е дължала активно поведение, изразяващо се в преценка и обявяване на депозитите в К. за “неналични депозити“, от който момент текат и императивните срокове, разписани в Директивата, за изплащането на тези депозити до гарантирания размер. При така изложеното, може да се направи обоснован извод, че е налице незаконосъобразно бездействие от страна на БНБ да изпълни нормативно задължение, установено в пряко приложима и с директен ефект разпоредба на чл. 1, параграф 3, буква i) от Директивата задължение на БНБ по обявяване неналичност на депозитите в К..

Още на 20.06.2014 г. (датата, на която БНБ е поставила К. под специален надзор) ответникът се позовава на изчерпване на ликвидните средства на К., т.е. още на тази дата БНБ е следвало да обяви неналичност на депозитите в К., от която дата следва да се определи и първия възможен достъп на вложителите до гарантирания размер на депозитите им. В случая, постановявайки Решение № 73/20.06.2014 г. за поставяне на К. под специален надзор, БНБ е разполагала с необходимите факти, обосноваващи извод за неналичност на депозитите по смисъла на чл. 1, параграф 3 буква i) от Директивата, тъй като взема решение за преустановяването на достъпа до депозитите в нея по причини, пряко свързани с финансовото положение на банката. Не е спорно, че към 20.06.2014 г. К. не само не е изпълнила вече подадени заявки за плащане, но и всички вложители са били лишени от възможността, изобщо, да правят заявки за изплащане на депозитите си. Видно от решението на Управителния съвет на БНБ, К. не е била в състояние да приема заявки и да изплаща дължимите и платими депозити. Въпреки това, решение за обявяване неналичност на депозитите не е взето от надзорния орган в защита интересите на вложителите. Едва на 06.11.2014 г. със свое решение БНБ отнема лиценза на К., на който акт се основава последвалото изплащане на гарантирания размер на депозитите от 04.12.2014 г. при приложението на чл. 23, ал. 1 ЗГВБ (отм.).

За да се задейства схемата за гарантиране на депозитите, Директива 94/19/ЕО предвижда процедура само от три стъпки: 1) компетентният орган се уверява, че депозит, който е дължим и платим, не е бил изплатен от кредитна институция; 2) в рамките на пет работни дни след това заключение, компетентният орган трябва да определи дали съответната кредитна институция изглежда неспособна за момента, по причини, които са пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати депозити, които са дължими и платими, и че не съществува близка перспектива тя да бъде в

състояние да го направи; 3) схемата за гарантиране на депозити трябва да е в състояние да изплати надлежно доказаните вземания на вложителите в рамките на 20 (двадесет) работни дни, след като компетентният орган е взел своето решение.

Обстоятелството, че ЗГВБ /отм./ обвързва началото на срока от 20 работни дни за изплащане на гарантираните депозити с решението за отнемане на лиценза на кредитната институция е ирелевантно, тъй като, както е приел СЕС в т. 1 от диспозитива на решението по дело С-571/16, разпоредбите на чл. 1, параграф 3 и чл. 10, параграф 1 от Директива 94/19/ЕО не допускат национално законодателство, което се отклонява от сроковете за установяване неналичността и за изплащане на депозитите. Изискванията на директивата са „да не се възпрепятства бързото изплащане“ като удължаване на императивните срокове може да се извършва само „при изключителни обстоятелства“.

Неоснователно БНБ се позовава на неносене на отговорност от страна на БНБ и нейните органи. Не е приложима разпоредбата на чл. 79, ал. 8 ЗКИ (в редакцията ѝ от ДВ, бр. 27 от 2014 г.), според която Българската народна банка, нейните органи и оправомощените от тях лица не носят отговорност за вреди при упражняване на надзорните си функции, освен ако са действали умишлено. Само физическо лице може да формира субективно отношение към нарушението и в този смисъл да действа умишлено. Отговорността на държавата за вреди, причинени на субектите от нейните органи е конституционно закрепен принцип - чл.7 от Конституцията на РБългария и е обективна съгласно чл.4, ал.1 ЗОДОВ. Следователно, разпоредбата на чл.79, ал.8 не може да изключи и не изключва обективната отговорност на БНБ за вредите, причинени на лицата от дейността на нейните органи, осъществяващи надзорни функции, а по скоро сочи, кога може да се ангажира отговорността на виновните длъжностни лица, осъществяващи тези функции.

Не се споделят доводите на ответника, че не е налице изобщо претърпяна вреда от ищцата. В случая, действително вредата, която е претърпяла Г. от бездействието на БНБ, не е в твърдените от нея размери на целия невъзстановен размер на влога и лихвата върху него, а в значително по малък размер – този на законната лихва за забава да се възстанови гарантираният размер на влога на ищцата в съответните срокове. Ищцата е имала парично вземане в гарантиран размер за неналичния си депозит, което ѝ е изплатено, но чиято изискуемост е зависела от решението на БНБ за установяване неналичността на депозитите в К.. След като БНБ се е забавила да установи неналичността на депозитите в К., е забавила възникването на изискуемостта на вземанията на вложителите в К. за гарантирания им размер. Обезщетяването на забавено парично изпълнение е чрез изплащане на законната лихва за срока на забавата. Вредата за ищцата се изразява в пропуснатата полза от невъзможността за ползване на паричния капитал от 196, 000 лв.

Относно началната дата на периода, за който се дължи обезщетение, следва да се посочи, че срокът от пет работни дни по чл. 1, параграф 3, буква i) от Директива 94/19/ЕО, в която БНБ е била длъжна да издаде изричен акт за установяване неналичността на депозитите, считано от 20.06.2014 г. (датата

на поставянето на К. под надзор) изтича на 27.06.2014 г. След този момент действително БНБ е в нарушение на посочената разпоредба, но постановяването на акт, с който се установява неналичността на депозитите не е достатъчно условие за започване на тяхното изплащане, а се стартира схемата за изплащане на гарантираните депозити, съответно започва да тече срокът за изплащане. По аргумент от чл. 23, ал. 5 ЗГВБ (отм.), при вземане на дължимото се решение по чл. 1, параграф 3, буква и) в петдневния срок – т.е. най-късно на 27.06.2014 г., то срокът от 20 работни дни за изплащане на депозитите изтича на 25.07.2014 г. От следващия ден – 26.07.2014 г. ищецът започва да търпи реални вреди, поради неизплащане на гарантирания размер на депозита. Решението за обявяване неналичността на депозитите е взето на 06.11.2014 г., когато е отнет лицензът на К. и е стартирана процедурата по компенсирание по чл. 10 от Директивата. От тази дата включително БНБ вече не осъществява незаконосъобразно бездействие, поради което за този период до датата на изплащане на депозита на ищеца липсва основание да се търси обезщетение от този ответник. Поради това, периодът, за който се дължи обезщетение, е 26.07.2014 г. – 05.11.2014 г.

Размерът на обезщетението, изчислен въз основа на нормативно определената законна лихва върху сумата 196 000 лв. за периода 26.07.2014г. – 05.11.2014 г., възлиза на сума в размер на 5624, 38 лв. (пет хиляди шестстотин двадесет и четири лева и тридесет и осем стотинки). За посоченото изчисление съдът се позова на калкулатор за законната лихва, достъпен на страницата на НАП в интернет. За разликата над този размер и за период, извън посочения по-горе, искове за имуществени вреди са неоснователни и следва да се отхвърлят. Отговорността на БНБ по отношение на невъзможността на ищцата да се ползва от вложените средства в неплатежоспособната банка е за бездействие да задейства и да обезпечи по този начин гарантирания влог. За остатъка от влога над гарантирания размер ищцата следва да търси удовлетворение в производството по несъстоятелност на банката. Невъзможността на ищцата да получи от К. депозирания си в банката парични средства над гарантирания размер на влоговете, се дължи на изпадане на банката в неплатежоспособност. На ищцата са изплатени част от депозирания парични средства. Дори и да бъде категорично установено, че БНБ не е извършвала ефективен контрол върху дейността на К., то това обстоятелство не е довело (поне не и самостоятелно) до неплатежоспособност от страна на К.. Липсва пряка и непосредствена причинна връзка между посочените от ищцата действия, респективно бездействия от страна на БНБ и вредите, които се претендират. Начинът на удовлетворяване на кредиторите в производство по несъстоятелност и в частност при несъстоятелност на банка е законово регламентиран и в него не участва БНБ, поради което не би могла да отговаря за това кога, как и колко от вземането на кредиторите на банката ще бъде изплатено. Законодателят е регламентиран процедура по удовлетворяване на кредиторите в производството по несъстоятелност и БНБ не участва в това производство, поради това БНБ не може да взема решение кога и как да бъдат изплатени средствата на ищцата над гарантирания влог.

По неимуществените вреди: Ищцата твърди, че е претърпяла неимуществени

вреди в размер на 10 000 лв., като са събрани свидетелски показания на съпруга ѝ за преживян стрес и влошаване на здравословното ѝ състояние. Отчитайки спецификите на настоящата незаконна административна дейност в сравнение с други случаи, обуславящи отговорност на държавата, причиняващи по тежки неимуществени вреди – например незаконно повдигане или поддържане на обвинение в извършване на престъпление или пък незаконно задържане и ограничаване на правото на свободно придвижване, съдът намира, че процесното бездействие на БНБ, засяга в по-ниска степен личността. Съдът намира, че ищцата е претърпяла обичайни вреди, в резултат от бездействието на орган, натоварен с публичноправни функции да поддържа ценовата стабилност чрез осигуряване стабилността на националната парична единица и да осъществява надзор на кредитните институции, като и свидетелските показания насочват към причинен емоционален дискомфорт от невъзможността да се ползва от имуществото си, конкретно от гарантираната му от държавата част. Съдът намира, че справедлив размер на обезщетение за преживените негативни емоции от ищцата за периода на неплащане на гарантирания ѝ размер на влога е 300 лв. Над този размер до претендирания от 10000 лв. не се доказва неимуществени вреди, като наведеното влошаване на здравословното ѝ състояние остана само като твърдение, без да са представени доказателства. При този изход на спора и своевременно заявеното искане на ищцата се дължат разноски, каквито са направени за заплащане на държавна такса от 7 лв. и адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от иска - 456 лв .

Независимо от изхода на спора на ответника не се дължат разноски, предвид че искът е предявен преди изменението на разпоредбата на чл.10, ал.4 от ЗОДОВ - § 6 ПЗР на ЗИДЗОДОВ (ДВ, бр.94/ 2019г.).

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Българска народна банка да заплати на В. Е. Г. с ЕГН [ЕГН] обезщетение за имуществени вреди в размер на 5624,38 лв. (пет хиляди шестотин двадесет и четири лева и тридесет и осем стотинки), за периода от 26.07.2014г. до 05.11.2014г., когато е преустановено бездействието на БНБ, ведно със законната лихва от датата на преустановяване на бездействието до окончателното изплащане на дължимото вследствие на извършено от БНБ нарушение на правото на Европейския съюз, изразяващо се в невземане на решение за обявяване неналичност на депозитите в [фирма], в императивния срок от пет работни дни, съгласно приложимата с директен ефект разпоредба на чл. 1, пар. 3, буква i) от Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити и **ОТХВЪРЛЯ** исковете за имуществени вреди в останалата им част над сумата от 5624, 38 лв.

ОСЪЖДА Българска народна банка да заплати на В. Е. Г. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 300 лв. (триста лева), претърпени вследствие на бездействието на ответника в периода от 26.07.2014г. до

05.11.2014г. относно схемите за гарантиране на депозити, ведно със законната лихва от датата, когато е завършено бездействието до изплащането на сумата на обезщетението и **ОТХВЪРЛЯ** иска за неимуществени вреди в останалата част за сумата над 300 лв.

ОСЪЖДА Българска народна банка да заплати на В. Е. Г. сумата от 456 лв. (четиристотин петдесет и шест лева) разноски по делото за адвокатско възнаграждение и държавна такса, съразмерно на уважената част от исковете.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: